REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza de contencios administrativ
intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Nadoni Grup” împotriva Serviciului Vamal și a Biroului Vamal Centru, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea la emiterea unui act administrativ individual favorabil, precum și compensarea cheltuielilor de judecată

(Dosarul nr. 3-355/2026
Nr. PIGD: 2-26018200-12-3-16022026)
Perioada examinării cauzei: 16 februarie 2026 – 4 mai 2026

Metoda valorii de tranzacție constituie regula generală de determinare a valorii în vamă, însă aplicarea acesteia este condiționată de posibilitatea verificării caracterului real și exact al valorii declarate. Existența unor îndoieli întemeiate privind veridicitatea valorii în vamă justifică inițierea procedurii de verificare prevăzute de art. 73 din Codul vamal. Verificarea valorii în vamă presupune aprecierea globală a ansamblului probator, iar nu analiza izolată a fiecărei neconcordanțe documentare. Autoritatea vamală a exclus succesiv și motivat aplicarea metodelor subsidiare prevăzute de art. 81 – 83 din Codul vamal înainte de utilizarea metodei de rezervă. Nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 224 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ pentru admiterea acțiunii.

municipiul Chișinău
4 mai 2026

Judecătoria Chişinău, sediul Râșcani
În componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Constantin Bragoi
Grefier Doina Stașcov

examinând, în ședință de judecată publică, desfășurată la sediul instanței, în limba română, acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. „Nadoni Grup”,

A C O N S T A T A T :

ÎN FAPT

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

1. La 16 februarie 2026, S.R.L. „Nadoni Grup”, reprezentată de administratorul Ion Nacu, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal și a Biroului Vamal Centru, solicitând:

1) anularea Scrisorii/Deciziei Biroului Vamal Centru nr. 28/24-11917 din 18 august 2025;

2) anularea Deciziei privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor declarate de S.R.L. „Nadoni Grup” nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, emisă de Biroul Vamal Centru;

3) anularea Deciziei de regularizare nr. 2420 din 26 decembrie 2025, emisă de Serviciul Vamal;

4) anularea Deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, emisă în procedura administrativă prealabilă;

5) obligarea Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal să confirme valoarea în vamă a mărfurilor declarate de S.R.L. „Nadoni Grup” în Declarația vamală în detaliu nr. MD207000R56396 din 19 mai 2025;

6) încasarea, din contul pârâților, în beneficiul reclamantei, a cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat și a taxei de timbru.

2. În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că a importat mărfuri declarate prin Declarația Vamală în Detaliu (DVI) nr. MD207000R56396 din 19 mai 2025. Valoarea în vamă a fost determinată inițial prin metoda valorii tranzacției, reclamanta prezentând contractul comercial, facturile comerciale, factura proformă, declarația de export, documentele de transport, dovezile de plată, corespondența comercială și alte acte justificative. Ulterior, Biroul Vamal Centru a invocat existența unui risc de subevaluare și a solicitat prezentarea unor documente suplimentare. În acest sens, reclamanta a prezentat corespondența comercială și comenzile de livrare, factura proformă, oferta de preț, declarația de export, contractul de transport din 14 mai

2025, documentele de plată aferente serviciilor de transport și mărfurilor, facturile și e-facturile, actul de prestare a serviciilor, actele de verificare a decontărilor reciproce și facturile fiscale.

3. Cu toate acestea, la 19 august 2025, reclamanta a primit Scrisoarea/Decizia Biroului Vamal Centru nr. 28/24-11917 din 18 august 2025, prin care s-a reținut că documentele prezentate nu sunt suficiente pentru confirmarea valorii în vamă, autoritatea procedând la determinarea acesteia din oficiu. Totodată, reclamantei i-a fost acordat dreptul la replică.

4. Partea reclamantă a menționat că, în exercitarea acestui drept, S.R.L. „Nadoni Grup" a depus, la 18 septembrie 2025, obiecții împotriva Scrisorii/Deciziei nr. 28/24-11917. Astfel, la 11 noiembrie 2025, Biroul Vamal Centru a emis Decizia nr. 28/24-16023 privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor declarate prin DVI nr. MD207000R56396 din 19 mai 2025. Prin această decizie s-a constatat finalizarea operațiunii de plasare a mărfurilor sub regim vamal de import și s-a indicat că urmează a fi emisă decizia de regularizare, cu încasarea integrală a garanției constituite. Împotriva acestei decizii, reclamanta a formulat, la 4 decembrie 2025, cerere prealabilă.

5. Partea reclamantă a relevat că la 31 decembrie 2025 a primit Decizia de regularizare nr. 2420 din 26 decembrie 2025, iar la 21 ianuarie 2026 a formulat cerere prealabilă și împotriva acestui act. Ulterior, la 28 ianuarie 2026, reclamanta a primit Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, prin care au fost respinse ambele cereri prealabile formulate împotriva Deciziei Biroului Vamal Centru nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025 și a Deciziei de regularizare nr. 2420 din 26 decembrie 2025.

6. Partea reclamantă a precizat că prin prezenta acțiune contestă legalitatea tuturor actelor administrative emise de Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal în cadrul acestei proceduri, apreciind că acestea au fost adoptate cu încălcarea normelor de drept material și procedural, din următoarele considerente:

a) În ultimele luni, Biroul Vamal Centru a emis mai multe scrisori și decizii privind diferite declarații vamale ale reclamantei, fără ca în toate cazurile să îi fie acordat dreptul la replică, ceea ce a împiedicat exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

b) Numărul mare de proceduri administrative inițiate și multitudinea actelor emise au creat o stare de confuzie, cu atât mai mult cu cât reclamanta nu a recepționat toate actele administrative, fiind dificilă identificarea și urmărirea fiecărei proceduri în parte.

c) Serviciul Vamal a soluționat, printr-o singură decizie – nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, mai multe cereri prealabile formulate împotriva unor acte administrative distincte, fără emiterea unor decizii individuale pentru fiecare procedură administrativă. O asemenea modalitate de soluționare contravine principiilor individualizării, clarității și motivării actelor administrative, fiecare cerere prealabilă urmând să fie examinată separat și soluționată printr-un act administrativ individual motivat.

7. Partea reclamantă a susținut că autoritatea vamală nu a efectuat o examinare completă și coerentă a situației de fapt, iar controalele ulterioare asupra declarațiilor vamale au generat incertitudine și au afectat previzibilitatea raporturilor juridice dintre părți. Reclamanta a primit multiple scrisori, notificări și decizii referitoare la proceduri administrative distincte, insuficient individualizate și comunicate, fiind astfel împiedicată să își exercite în mod efectiv dreptul la apărare. Modul de gestionare a procedurilor administrative demonstrează lipsa unei evidențe

clare chiar la nivelul autorității vamale, care nu a individualizat corespunzător actele și documentele aferente fiecărei proceduri. Actele administrative contestate diferă sub aspectul formei, structurii și conținutului și sunt semnate de persoane diferite, fără indicarea expresă a competenței ori a temeiului delegării atribuțiilor. Această omisiune afectează transparența și previzibilitatea activității administrative și ridică îndoieli serioase cu privire la legalitatea emiterii actelor, întrucât destinatarii nu pot verifica dacă acestea au fost adoptate de autoritatea și persoana competentă.

8. Partea reclamantă a invocat că actele administrative contestate sunt afectate de incoerență în ceea ce privește motivarea și de modificarea succesivă a temeiurilor invocate de autoritatea vamală. În acest sens, a arătat că analiza cronologică a actelor administrative emise de Biroul Vamal Centru și, ulterior, de Serviciul Vamal evidențiază lipsa de coerență a motivării refuzului de acceptare a valorii în vamă declarate. Pe parcursul procedurii administrative, autoritatea a modificat succesiv și nejustificat motivele invocate, fără a explica renunțarea la argumentele anterioare. Această evoluție nu reprezintă o simplă completare a motivării, ci o schimbare substanțială a fundamentului decizional, susceptibilă să afecteze legalitatea actelor administrative contestate.

9. Astfel, partea reclamantă a explicat că prin Scrisoarea/Decizia nr. 28/24-11917 din 18 august 2025, Biroul Vamal Centru a invocat, cumulativ, mai multe pretinse deficiențe ale documentelor prezentate, inclusiv: lipsa unor elemente din factura comercială; pretinse neconformități ale contractului de vânzare-cumpărare; lipsa informațiilor privind costul de producție, țara de origine și caracteristicile mărfurilor; lipsa datei și a termenului de valabilitate al listei de prețuri; lipsa corespondenței comerciale privind negocierea prețului.

10. Ulterior, prin Decizia nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, autoritatea a renunțat la majoritatea acestor motive, fundamentând soluția în principal pe pretinsa neconformitate a facturii comerciale și pe caracterul general al contractului, fără a explica abandonarea celorlalte argumente. În final, prin Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, de respingere a cererilor prealabile, motivarea a fost din nou schimbată, fiind invocate exclusiv diferențele dintre denumirea societăților indicate în contract și în factura proformă, diferența contului bancar și lipsa datei și perioadei de valabilitate a listei de prețuri.

11. În opinia părții reclamante, modificarea succesivă și nejustificată a motivelor demonstrează că autoritățile nu au avut dubii reale, clare și constante cu privire la valoarea în vamă declarată, ci au adaptat argumentarea pentru a menține soluția deja adoptată. Autoritatea nu poate modifica succesiv temeiurile actului administrativ fără a explica renunțarea la argumentele inițiale și fără a demonstra că noile motive rezultă dintr-o analiză suplimentară efectivă. În lipsa unei asemenea justificări, rezultă că dubiile invocate nu au fost reale și determinate, iar refuzul acceptării valorii tranzacției nu s-a întemeiat pe un raționament administrativ coerent și stabil.

12. Cu privire la aplicarea metodei valorii tranzacției, partea reclamantă a evidențiat că determinarea valorii în vamă reprezintă una dintre garanțiile fundamentale ale echilibrului dintre dreptul statului de a percepe corect drepturile de import și dreptul operatorului economic de a nu fi supus unei evaluări arbitrare. Potrivit art. 72 din Codul vamal, metoda principală de determinare a valorii în vamă este metoda valorii tranzacției, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege. Această

metodă are caracter prioritar. Autoritatea vamală poate recurge la metodele alternative prevăzute de art. 73–77 din Codul vamal și de Hotărârea Guvernului nr. 92/2023 numai dacă demonstrează, în mod obiectiv și documentat, imposibilitatea aplicării metodei valorii tranzacției. În acest scop, autoritatea trebuie să probeze existența unor motive rezonabile din care să rezulte că: documentele prezentate nu permit determinarea prețului efectiv plătit; prețul declarat nu reflectă realitatea economică a tranzacției; sau între părți există o relație care a influențat prețul tranzacției.

13. Partea reclamantă a notat că, în prezenta cauză, niciuna dintre aceste situații nu este incidentă. Tranzacția a fost încheiată între părți independente și este confirmată prin contractul de vânzare-cumpărare, factura comercială, factura proformă, documentele de transport, declarația de export și dovada plății, care, analizate împreună, confirmă autenticitatea și valoarea reală a tranzacției. Simpla invocare, prin Scrisoarea/Decizia Biroului Vamal Centru nr. 28/24-11917 din 18 august 2025, a unui presupus „risc de subevaluare”, în lipsa unor probe obiective sau a unor elemente comparative relevante, nu justifică înlăturarea metodei valorii tranzacției. Codul vamal și Hotărârea Guvernului nr. 92/2023 permit contestarea valorii declarate numai în prezența unor motive rezonabile și documentate.

14. Totodată, partea reclamantă a relevat că în temeiul art. 24 din Codul administrativ, autoritatea publică este obligată să acționeze cu bună-credință, imparțialitate și proporționalitate. În lipsa unor dovezi concrete care să infirme documentele prezentate de importator, autoritatea vamală este obligată să accepte valoarea declarată. În speță, autoritatea vamală a respins valoarea declarată invocând exclusiv un pretins risc de subevaluare, fără a demonstra existența unor relații de dependență între părți, a unor documente false, a lipsei plății sau a altor împrejurări care ar împiedica aplicarea metodei valorii tranzacției. Dimpotrivă, reclamanta a prezentat toate documentele comerciale relevante, iar valoarea declarată corespunde prețului efectiv achitat și documentelor aferente importului.

15. În aceste condiții, partea reclamnată a apreciat că refuzul aplicării metodei valorii tranzacției contravine art. 72 din Codul vamal, principiilor legalității, proporționalității și bunei-credințe prevăzute de Codul administrativ, precum și standardelor de interpretare consacrate de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. În lipsa unor probe obiective care să justifice înlăturarea metodei principale de evaluare, autoritatea vamală era obligată să accepte valoarea în vamă declarată de reclamantă.

16. Partea reclamantă a susținut că legislația nu impune ca factura comercială să conțină, în mod obligatoriu, referiri la contractul de vânzare-cumpărare, termenul de plată ori toate rechizitele bancare ale părților. Lipsa unor asemenea mențiuni nu afectează valabilitatea facturii și nici realitatea raportului juridic dintre părți. Documentele prezentate – contractul, facturile comerciale, factura proformă, comenzile de livrare și documentele de transport, se completează reciproc și permit identificarea fără echivoc a tranzacției. Codul vamal nu impune ca toate elementele acesteia să fie reproduse identic în fiecare document comercial.

17. Partea reclamantă a argumentat că, în mod eronat, autoritatea a reținut că facturile nu conțin termenul de plată, referirea la contract și rechizitele bancare ale exportatorului. Or, legislația nu prevede obligația ca factura comercială să indice expres contractul în baza căruia a fost emisă. Identificarea tranzacției rezultă din coroborarea tuturor documentelor prezentate, iar

în comerțul internațional nu există obligația repetării, în fiecare document, a tuturor condițiilor tranzacției. În plus, facturile comerciale corespund comenzilor de livrare, documentelor de transport și dovezilor de plată, confirmând autenticitatea și realitatea operațiunii comerciale.

18. De asemenea, partea reclamantă a remarcat că Serviciul Vamal a interpretat eronat pct. 93 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2023, apreciind că acesta stabilește elementele obligatorii ale facturii comerciale. O asemenea interpretare este contrară textului normei. Pct. 93 prevede expres că factura comercială „nu are o formă specifică", este întocmită potrivit practicilor comerciale standard și că „datele minime incluse, în general, în factură" sunt cele enumerate în continuare. Utilizarea sintagmelor „nu are o formă specifică" și „în general" demonstrează caracterul orientativ al dispoziției, iar nu unul imperativ. Regulamentul nu stabilește sancțiuni pentru lipsa unor asemenea informații și nici nu condiționează acceptarea facturii comerciale de includerea tuturor elementelor enumerate. În consecință, pct. 93 din Regulament nu poate constitui temei legal pentru respingerea valorii în vamă declarate și nici pentru aplicarea metodelor alternative de evaluare. Acestea pot fi utilizate numai în situațiile expres prevăzute de Codul vamal, atunci când există motive obiective și temeinic justificate pentru a considera că valoarea declarată nu reflectă realitatea economică a tranzacției.

19. Partea reclamantă a mai susținut că reținerile Serviciului Vamal și ale Biroului Vamal Centru, potrivit cărora contractul de vânzare-cumpărare nr. ML-RG-20181502 din 15 februarie 2018 ar constitui un contract general, lipsit de clauze privind cantitatea, calitatea, prețul și asortimentul mărfurilor, sunt neîntemeiate. A arătat că acest contract reprezintă un contract-cadru, care prevede expres că aceste elemente sunt stabilite prin comenzile de livrare și documentele comerciale aferente fiecărei operațiuni, inclusiv facturile proforme și facturile comerciale. Totodată, a invocat că o asemenea modalitate de derulare a raporturilor contractuale este uzuală în comerțul internațional și că legislația Republicii Moldova nu impune ca toate elementele tranzacției să fie prevăzute în mod obligatoriu în contractul-cadru.

20. Partea reclamantă a enunțat că argumentele autorității vamale referitoare la lipsa informațiilor privind țara de origine și specificațiile mărfurilor sunt neîntemeiate. Țara de origine a fost declarată în declarația vamală și confirmată prin declarația de export, iar specificațiile tehnice ale mărfurilor rezultă din comenzile de livrare, oferta de preț și factura proformă. Totodată, a precizat că legislația fiscală nu impune indicarea țării de origine în factura fiscală, această informație regăsindu-se în documentele vamale și comerciale aferente importului.

21. Partea reclamantă a contestat concluzia Serviciului Vamal potrivit căreia diferența dintre contul bancar indicat în factură și cel prevăzut în contract ar avea relevanță pentru determinarea valorii în vamă. Legea nu interzice utilizarea mai multor conturi bancare de către aceeași persoană și că autoritatea vamală nu a demonstrat că plata ar fi fost efectuată către un terț neautorizat ori că tranzacția ar fi fictivă. În aceste condiții, a apreciat că argumentul invocat de autoritate este unul pur formal și lipsit de relevanță juridică.

22. Partea reclamantă a subliniat că lipsa corespondenței comerciale nu poate constitui temei pentru respingerea valorii în vamă declarate. A făcut trimitere la art. 72 din Codul vamal, arătând că valoarea în vamă se determină în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, confirmat prin contract, facturi comerciale, documente de transport și documente bancare. De asemenea, a

evidențiat că, în practica comerțului internațional, negocierea condițiilor contractuale nu se realizează în mod necesar în formă scrisă. Totodată, a făcut referire la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și la Acordul privind aplicarea art. VII al GATT 1994, apreciind că valoarea în vamă trebuie determinată în raport cu realitatea economică a tranzacției, iar nu prin prisma unor cerințe exclusiv formale. În final, a concluzionat că documentele prezentate sunt suficiente pentru confirmarea valorii reale a tranzacției.

23. Partea reclamantă a notat că reținerea autorității vamale potrivit căreia lista de prețuri prezentată nu conține data emiterii și perioada de valabilitate este neîntemeiată atât din punct de vedere juridic, cât și din perspectiva practicii comerciale internaționale. Nici Codul vamal și nici Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2023 nu stabilesc o formă obligatorie sau elemente imperative pe care trebuie să le conțină un price-list. A menționat că acesta reprezintă un document comercial auxiliar, cu caracter orientativ, și nu un document determinant pentru stabilirea valorii în vamă.

24. Totodată, partea reclamantă a reiterat că, potrivit art. 72 din Codul vamal, valoarea în vamă se determină în baza valorii tranzacției, confirmată prin contract, factură comercială, documente de transport și dovezi de plată, fără ca lista de prețuri să constituie un element obligatoriu al acestei metode. În aceste condiții, a apreciat că autoritatea vamală nu poate impune cerințe de formă neprevăzute de lege, precum indicarea datei emiterii sau a perioadei de valabilitate.

25. De asemenea, reclamanta a evidențiat că, în practica comerțului internațional, listele de prețuri nu conțin în mod necesar un termen de valabilitate, acestea producând efecte până la modificarea sau înlocuirea lor de către emitent. A subliniat că lipsa unei asemenea mențiuni nu afectează autenticitatea sau relevanța documentului.

26. În continuare, partea reclamantă a remarcat că autoritatea vamală nu a demonstrat existența unei liste de prețuri ulterioare și nici a unor prețuri oficiale diferite care să contrazică documentul prezentat. Totodată, pârâta nu a explicat în ce mod lipsa datei emiterii sau a termenului de valabilitate ar împiedica verificarea valorii tranzacției ori ar genera dubii reale cu privire la prețul efectiv plătit.

27. În concluzie, partea reclamantă a apreciat că pretinsa deficiență invocată de autoritatea vamală reprezintă un argument pur formal, insuficient pentru a justifica respingerea metodei valorii tranzacției și aplicarea metodelor alternative de evaluare vamală.

28. Partea reclamantă a reiterat că principiul proporționalității și obligația de motivare constituie garanții fundamentale în exercitarea atribuțiilor autorităților vamale. Astfel, a argumentat că Biroul Vamal Centru, prin Scrisoarea nr. 28/24-11917 din 18 august 2025, s-a limitat la invocarea unui pretins „risc de subevaluare”, fără a expune circumstanțele de fapt și temeiurile de drept care ar justifica neaplicarea metodei valorii tranzacției. Lipsa unei motivări concrete face ca actul administrativ să fie arbitrar și contrar principiului proporționalității.

29. De asemenea, partea reclamantă a evidențiat că principiul proporționalității impune menținerea unui just echilibru între interesul public și drepturile persoanei, astfel încât autoritatea vamală nu poate respinge valoarea declarată decât în prezența unor indicii obiective și documentate care pun la îndoială autenticitatea tranzacției. În lipsa unei asemenea fundamentări,

a considerat că actele administrative contestate încalcă principiile legalității, bunei-credințe și obligației de motivare.

30. Totodată, reclamanta a subliniat că autoritatea vamală a omis să țină seama de faptul că toate documentele esențiale ale tranzacției au fost prezentate, fără a administra probe din care să rezulte că prețul declarat ar fi fost fals, incorect sau subevaluat în scopul diminuării drepturilor de import. Documentele anexate la declarația vamală, inclusiv contractul de vânzare-cumpărare, facturile comerciale, documentele de transport și dovezile de plată, confirmă valoarea reală a tranzacției. În lipsa unor suspiciuni obiective și temeinic justificate, autoritatea vamală nu era îndreptățită să respingă valoarea în vamă declarată.

31. Partea reclamantă a explicat că actele emise de Biroul Vamal Centru și de Serviciul Vamal nu întrunesc cerințele de formă ale unui act administrativ individual prevăzute de Codul administrativ. Acestea nu conțin toate elementele obligatorii, precum un dispozitiv clar, temeiurile de fapt și de drept, precum și o motivare corespunzătoare, astfel cum impun dispozițiile Codului administrativ. Actele contestate nu prevăd în mod expres soluția adoptată, nu indică temeiul juridic concret al măsurilor dispuse și nici termenul în care urma să fie emisă decizia de regularizare, având mai degrabă caracterul unor operațiuni administrative decât al unor acte administrative individuale producătoare de efecte juridice.

32. Partea reclamantă a evidențiat că Decizia de regularizare nr. 2420 din 26 decembrie 2025 conține rubrici necompletate și neconcordanțe privind data întocmirii și data aprobării actului, aspecte care, în opinia sa, pun sub semnul întrebării regularitatea emiterii acestuia.

33. De asemenea, reclamanta a contestat faptul că cele două cereri prealabile formulate împotriva unor acte administrative distincte au fost soluționate printr-o singură decizie, și anume Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026. A apreciat că această modalitate de soluționare încalcă cerințele privind individualizarea actelor administrative și obligația autorității de a examina distinct fiecare procedură administrativă. Soluționarea cumulativă a cererilor prealabile contravine principiilor clarității, previzibilității și motivării actelor administrative individuale, întrucât fiecare cerere prealabilă trebuia examinată separat și soluționată printr-o decizie individuală, raportată la circumstanțele proprii ale actului contestat.

34. În final, partea reclamantă a concluzionat că lipsa individualizării actelor administrative și a soluțiilor adoptate a generat confuzie procedurală și a afectat exercitarea efectivă a dreptului la apărare și a dreptului de contestare judiciară.

35. În materie de drept, partea reclamantă și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 189, 191 – 197, 203 – 209, 211 – 212, 214 – 216, 218 – 230 din Codul administrativ și art. 5, 7, 27, 38, 118, 166 – 168 din Codul de procedură civilă (f.d. 6 – 22).

Poziția părții pârâte asupra acțiunii:

36. La 3 martie 2026, partea pârâtă a depus referință, prin care, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, a solicitat respingerea acțiunii formulate de S.R.L. „Nadoni Grup”, ca neîntemeiată.

Poziția participanților la proces în cadrul dezbaterilor judiciare:

37. În cadrul ședinței de judecată, reprezentanta autorităților publice pârâte, Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru, Cătălina Barcar, a susținut poziția procesuală exprimată în referința depusă la dosar și a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

38. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei S.R.L. „Nadoni Grup”, administratorul Ion Nacu, deși a fost legal citat, cu indicarea locului, datei și orei ședinței de judecată, nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motive temeinic justificate care să împiedice participarea sa la examinarea cauzei, nefiind depusă nici o cerere de amânare. Prin urmare, instanța reține că sunt incidente dispozițiile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, potrivit cărora neprezentarea participanților la proces sau a reprezentanților acestora, în lipsa unor motive temeinic justificate, nu împiedică examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

39. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

„*(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei. [...]*”

40. Prevederile relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 3

Scopul legislaţiei administrative

„*Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.*”

Articolul 5

Activitatea administrativă

„*Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.*”

Articolul 6

Procedura administrativă

„*(1) Procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.*

(2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.”

Articolul 10

Actul administrativ individual

„*(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. [...].*”

Articolul 11

Categoriile actelor administrative individuale

„*(1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. [...]*”

Articolul 15

Operaţiunile administrative

„*(1) Operaţiunile administrative sînt manifestările de voinţă sau activităţile autorităţilor publice care nu produc ca atare efecte juridice.*

(2) Operaţiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepţia operaţiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terţ.”

Articolul 17

Dreptul vătămat

„*Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.*”

Articolul 19

Cererea prealabilă

„*Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.*”

Articolul 20

Acţiunea în contencios administrativ

„*Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.*”

Articolul 22

Cercetarea din oficiu

„*(1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. [...]*”

Articolul 39

Accesul liber la justiţie

„*(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.*

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.”

Articolul 93

Sarcina probaţiunii

„*(1) Fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. [...]*”

Articolul 162

Scopul procedurii prealabile

„*(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. [...]*

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual. [...]”

Articolul 165

Termenul pentru depunerea cererii prealabile

„*(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. [...]*”

Articolul 189

Înaintarea acţiunii în contencios administrativ

„*(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. [...]*”

Articolul 191

Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ

„*(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ. [...]*”

Articolul 195

Aplicarea suplimentară a prevederilor

„*Procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169 – 171.*”

Articolul 196

Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ

„*(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, dacă legea nu prevede altfel. [...]*”

Articolul 206

Felurile acţiunilor în contencios administrativ

„ *(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare). [...]*”

Articolul 207

Examinarea admisibilităţii acţiunii în contencios administrativ

„*(1) Instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.*

(2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunţat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între parţi s-a încheiat o tranzacţie de împăcare; c) la aceeaşi sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condiţiile prevăzute la art.208; g) acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată. [...]"

Articolul 208

Respectarea procedurii prealabile

„*(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.*

(3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual. [...]"

Articolul 209

Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ

„*(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; [...]*".

Articolul 219

Asigurarea protecţiei efective a drepturilor

„*(1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.*"

Articolul 224

Hotărârile instanţei de judecată

„*(1) Examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată; [...] f) respinge acţiunea ca fiind*

neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e). [...]".

Articolul 225

Limitele controlului judecătoresc

„*(1) Instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.*

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege. [...]"

41. Prevederile relevante ale Codului de procedură civilă sunt următoarele:

Articolul 82

Cheltuielile de judecată

„*Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*"

Articolul 94

Repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi

„*(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. [...]*"

42. Prevederile relevante ale Codului vamal nr. 95/2021 sunt următoarele:

Articolul 5

Noțiuni principale

„*În sensul prezentului cod, următoarele noțiuni semnifică: [...]*

9) datorie vamală – obligație a unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau de export în conformitate cu legislația vamală și fiscală; [...]

11) decizie vamală – acțiune și/sau act al Serviciului Vamal aferent legislației vamale care reglementează un anumit caz, având efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane; [...]

16) declarație vamală – acțiune sau act prin care o persoană manifestă, sub forma și în modalitatea prevăzute, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând, dacă este cazul, procedura specifică care urmează să fie aplicată; [...]

72) valoare în vamă a mărfurilor – valoare a mărfurilor importate, determinată în vederea perceperii drepturilor de import ad valorem;

73) vămuire – procedeu de plasare a mărfurilor într-un anumit regim vamal și încheierea acestui regim, în condițiile prezentului cod."

Articolul 44

Dreptul la o cale de atac și controlul legalității

„*(1) Orice persoană are dreptul să atace deciziile vamale dacă consideră că sunt lezate drepturile sau interesele sale legitime.*

(2) Persoana care a depus o cerere pentru emiterea unei decizii vamale, dar nu a obținut, în termenul prevăzut la art. 15, o decizie privind cererea respectivă are dreptul de a depune cerere prealabilă.

(3) Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, decizia vamală se contestă cu cerere prealabilă la aparatul central al Serviciului Vamal. Aparatul central al Serviciului Vamal poate anula, revoca, modifica, suspenda sau menține decizia.

(4) Aparatul central al Serviciului Vamal, din oficiu, poate anula, revoca, suspenda sau modifica decizia vamală, precum și poate acționa legal în cazul unei decizii ilegale sau al unei inacțiuni.

(5) Controlul legalității realizat de către aparatul central al Serviciului Vamal privind deciziile sau inacțiunile Serviciului Vamal și ale funcționarilor vamali, inclusiv asupra actelor de procedură și/sau asupra deciziilor emise în cadrul procesului contravențional, include ansamblul acțiunilor de examinare, coordonare și control, inclusiv ridicarea spre examinare a materialelor dosarului, acțiuni realizate de către directorul Serviciului Vamal sau adjunctul acestuia, orientate spre asigurarea respectării legislației vamale și/sau contravenționale."

Articolul 45

Calea de atac împotriva deciziei vamale

„*(1) Prevederile prezentului articol se aplică cazurilor de atac al deciziei vamale, cu excepția cazurilor de atac al deciziei Serviciului Vamal privind cazul de contravenție vamală.*

(2) Decizia vamală poate fi atacată cu cerere prealabilă în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(3) Cererea prealabilă trebuie să fie soluționată în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia. Decizia cu privire la cererea prealabilă se emite în scris și se comunică solicitantului în conformitate cu art. 22 alin. (1)–(5).

(4) Aparatul central al Serviciului Vamal este în drept să prelungească termenul indicat la alin. (3) cu cel mult 60 de zile, comunicând solicitantului despre aceasta în termen de 3 zile și prezentând motivele care au stat la baza prelungirii termenului.

(5) Dacă, din motive întemeiate, cererea prealabilă nu a fost depusă în termenul prevăzut la alin. (2), aparatul central al Serviciului Vamal este în drept, la cererea solicitantului, să îl repună în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea depunerii cererii prealabile în termen.

(6) Cererea prealabilă se depune în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, la aparatul central al Serviciului Vamal. Cererea prealabilă este semnată de solicitant și cuprinde numele și domiciliul sau denumirea și sediul acestuia. Cererea prealabilă depusă în format electronic trebuie să corespundă cerințelor față de documentul electronic, inclusiv prin aplicarea semnăturii electronice în conformitate cu legislația.

(7) Cererile prealabile care nu întrunesc condițiile prevăzute la alin. (6) se consideră anonime și nu se examinează. Cererea prealabilă depusă repetat care nu conține informații sau argumente noi nu se examinează.

(8) Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, în caz de dezacord cu decizia aparatului central al Serviciului Vamal referitoare la cererea prealabilă, acțiunea în contencios administrativ se înaintează în instanța de judecată în a cărei rază teritorială este amplasat

biroul vamal emitent al actului administrativ sau aparatul central al Serviciului Vamal, în cazul emiterii actului administrativ de către acesta."

Articolul 71

Domeniul de aplicare

„*În scopul aplicării măsurilor tarifare și netarifare stabilite de legislația ce reglementează domenii specifice privind schimbul de mărfuri, valoarea în vamă a mărfurilor se determină în conformitate cu art. 72 și 80.*"

Articolul 72

Metoda de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție

„*(1) Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, ajustat, dacă este cazul, atunci când acestea sunt vândute pentru export către teritoriul vamal.*

(2) Prețul efectiv plătit sau de plătit este suma tuturor plăților efectuate sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

(3) Valoarea de tranzacție se aplică numai atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: 1) nu există alte restricții privind dispunerea de mărfuri sau utilizarea acestora de către cumpărător decât cele care: a) sunt impuse sau prescrise prin lege sau de către autoritățile publice; b) limitează zonele geografice în care mărfurile pot fi revândute; c) nu afectează în mod substanțial valoarea în vamă a mărfurilor; 2) vânzarea sau prețul nu depinde de unele condiții sau prestații pentru care valoarea nu se poate determina în raport cu mărfurile de evaluat; 3) nicio parte a profitului din nicio revânzare, dispunere sau utilizare ulterioară a mărfurilor de către cumpărător nu revine direct sau indirect vânzătorului, decât în cazul în care se poate efectua o ajustare adecvată; 4) nu există nicio legătură între cumpărător și vânzător sau relația existentă între ei nu influențează prețul.

(4) În sensul prezentului capitol, două persoane se consideră legate dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții: 1) una dintre ele face parte din conducerea sau consiliul de administrație al celeilalte persoane; 2) persoanele sunt recunoscute juridic ca parteneri de afaceri; 3) una dintre ele este angajatorul celeilalte; 4) o terță parte este proprietar, controlează sau deține direct sau indirect 5% sau mai mult din acțiunile sau cotele-părți emise cu drept de vot de ambele persoane; 5) una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect; 6) ambele sunt controlate în mod direct sau indirect de către o terță persoană; 7) împreună controlează direct sau indirect o terță persoană; 8) sunt membri ai aceleiași familii. Se consideră membri ai aceleiași familii următoarele persoane: a) soț și soție; b) părinți și copii; c) frați și surori; d) părinţi adoptivi şi copii adoptaţi; e) bunici și nepoți; f) unchi sau mătușă și nepoți de la soră sau frate; g) socri și ginere sau noră; h) cumnați și cumnate.

(5) Persoanele care sunt asociate în afaceri în sensul că una dintre ele este agentul, distribuitorul sau concesionarul exclusiv al celeilalte, indiferent de denumirea utilizată, sunt considerate legate numai dacă se încadrează într-unul din criteriile de la alin. (4).

(6) În sensul alin. (4) pct. 5)–7), se consideră că o persoană controlează o altă persoană atunci când prima deține, de drept sau de fapt, putere de decizie asupra celei din urmă."

Articolul 73

Neacceptarea valorilor de tranzacție declarate

„*(1) În cazul în care Serviciul Vamal are îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează la art. 72 alin. (2), acesta solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare.*

(2) În cazul în care îndoielile Serviciului Vamal nu sunt eliminate, acesta decide că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu art. 72 alin. (1)."

Articolul 80

Metode secundare de determinare a valorii în vamă

„*(1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea art. 72, se aplică succesiv pct.1) –4) din alin.(3) al prezentului articol, până la primul dintre punctele respective care permite determinarea acesteia.*

(2) Ordinea în care se aplică dispozițiile de la alin. (3) pct.3) și 4) se inversează la cererea declarantului.

(3) Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alin. (1) este: 1) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export către teritoriul vamal și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează; 2) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează; 3) valoarea bazată pe prețul unitar la care mărfurile importate sau mărfurile identice ori similare cu cele importate sunt vândute pe teritoriul vamal, în cea mai mare cantitate totală, către persoane care nu sunt legate cu vânzătorii; sau 4) valoarea calculată a mărfii, care constă în suma: a) costului sau valorii materialelor și fabricării sau altor transformări în procesul de fabricare a mărfurilor importate; b) unui cuantum al profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași clasă sau același tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Republica Moldova; c) costului sau valorii elementelor menționate la art. 74 alin. (1) pct. 5).

(4) În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea alin. (1), aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale ale: a) Acordului referitor la punerea în aplicare a art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994; b) art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994."

Articolul 81

Metoda valorii de tranzacţie a mărfurilor identice sau similare

„*(1) La determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu art.80 alin.(3) pct.1) sau 2) se utilizează valoarea de tranzacţie a unor mărfuri identice sau similare vândute la acelaşi nivel comercial şi aproximativ în aceleaşi cantităţi ca şi mărfurile care se evaluează.*

(2) În cazul în care nu se identifică o astfel de vânzare, valoarea în vamă se determină având în vedere valoarea de tranzacţie a mărfurilor identice sau similare vândute la un nivel comercial diferit sau în cantităţi diferite. Această valoare de tranzacţie ar trebui ajustată pentru a ţine cont de diferenţele la nivel comercial şi/sau la cel al cantităţii.

(3) Se efectuează o ajustare pentru a ţine cont de diferenţele semnificative la nivelul costurilor şi al plăţilor dintre mărfurile care se evaluează şi mărfurile identice sau similare vizate, care se datorează diferenţelor de distanţe şi moduri de transport.

(4) În cazul în care se constată că există mai multe valori de tranzacţie pentru mărfuri identice sau similare, pentru a determina valoarea în vamă a mărfurilor care se evaluează se utilizează cea mai mică dintre aceste valori de tranzacţie.

(5) Noţiunile „mărfuri identice" şi „mărfuri similare" nu includ mărfuri care încorporează sau reflectă activităţi de inginerie şi de dezvoltare, artă, design, planuri şi schiţe pentru care nu s-a făcut nicio ajustare în temeiul art.74 alin.(1) pct.2) lit.d), deoarece aceste activităţi au fost executate în Republica Moldova.

(6) Valoarea de tranzacţie a mărfurilor produse de o altă persoană se ia în considerare numai în cazul în care nu se pot găsi valori de tranzacţie pentru mărfuri identice sau similare produse de persoana care a produs mărfurile ce se evaluează."

Articolul 82

Metoda valorii prețului unitar

„*(1) Prețul unitar utilizat pentru a determina valoarea în vamă în temeiul art. 80 alin. (3) pct. 3) este prețul la care mărfurile importate sau mărfurile identice ori similare importate sunt vândute pe teritoriul vamal, în starea în care sunt importate, în același moment sau aproximativ în același moment cu importul mărfurilor care se evaluează.*

(2) În absența unui preț unitar, astfel cum se menționează la alin. (1), prețul unitar utilizat este prețul la care mărfurile importate sau mărfurile identice ori similare importate sunt vândute pe teritoriul vamal, în starea în care sunt importate, la data cea mai apropiată după importul mărfurilor care se evaluează, însă nu mai târziu de 90 de zile de la data importului.

(3) În absența unui preț unitar, astfel cum se menționează la alin. (1) și (2), la cererea declarantului se utilizează prețul unitar la care mărfurile importate sunt vândute pe teritoriul vamal după ce au fost prelucrate sau transformate ulterior, ținând cont în mod corespunzător de valoarea adăugată prin prelucrare sau transformare.

(4) În scopul determinării valorii în vamă în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 3) nu se iau în considerare următoarele vânzări: a) vânzările de mărfuri la un alt nivel comercial decât primul nivel comercial după import; b) vânzările către persoane legate; c) vânzările către persoane care furnizează, direct sau indirect, gratuit sau la un cost redus, mărfurile sau serviciile enumerate la art. 74 alin. (1) pct. 2) pentru a fi utilizate la fabricarea și vânzarea la export a mărfurilor importate; d) vânzările în cantități care nu sunt suficiente pentru a permite determinarea prețului unitar.

(5) La determinarea valorii în vamă, din prețul unitar determinat în conformitate cu alin. (1)–(4) se deduc următoarele elemente: a) fie comisioanele plătite în mod obișnuit sau convenite a fi plătite, fie elementele adăugate în mod obișnuit pentru profit și cheltuielile generale (inclusiv costurile directe sau indirecte de comercializare a mărfurilor în cauză) în legătură cu vânzarea pe teritoriul vamal a mărfurilor importate din aceeași clasă sau de același tip care se încadrează într-un grup sau într-o gamă de mărfuri produse de un anumit sector industrial; b) cheltuielile uzuale de transport și de asigurare, precum și cheltuielile conexe care se suportă pe

teritoriul vamal; c) drepturile de import şi alte plăţi pe teritoriul vamal pentru importul sau vânzarea mărfurilor.

(6) Valoarea în vamă a anumitor mărfuri perisabile poate fi determinată direct în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 3)."

Articolul 83

Metoda valorii calculate

„*(1) La aplicarea art. 80 alin. (3) pct. 4), Serviciul Vamal nu poate cere sau impune unei persoane care nu este stabilită pe teritoriul vamal să prezinte spre examinare sau să permită accesul la documente contabile ori la alte documente pentru determinarea valorii în vamă.*

(2) Costul sau valoarea materialelor şi a fabricării, specificate la art. 80 alin. (3) pct. 4) lit. a), include costul elementelor prevăzute la art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. b) şi c). Acesta include, de asemenea, costul repartizat proporţional al oricărui produs sau serviciu specificat la art. 74 alin. (1) pct. 2), care a fost furnizat direct sau indirect de cumpărător pentru a fi utilizat la fabricarea mărfurilor care se evaluează. Valoarea elementelor enumerate la art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d), care se execută în Republica Moldova, se include numai în măsura în care elementele respective intră în sarcina producătorului.

(3) Costul de producţie include toate cheltuielile suportate în operaţiunile de creare a mărfurilor, în cele în care se fac completări mărfurilor sau în cele care ameliorează în mod substanţial mărfurile. Acesta include şi costurile prevăzute la art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) şi c).

(4) Cheltuielile generale menţionate la art. 80 alin. (3) pct. 4) lit. b) acoperă costurile directe şi indirecte de producţie şi de vânzare a mărfurilor la export care nu sunt incluse la art. 80 alin. (3) pct. 4) lit. a)."

Articolul 84

Metoda determinării valorii în vamă pe baza datelor disponibile

„*(1) La determinarea valorii în vamă în conformitate cu art.80 alin.(4) se poate da dovadă de o flexibilitate rezonabilă în aplicarea metodelor prevăzute la art.72 şi la art.80 alin.(3). Valoarea determinată astfel se bazează, în cea mai mare măsură posibilă, pe valorile în vamă determinate anterior.*

(2) Dacă nu se poate determina valoarea în vamă în conformitate cu alin.(1), se utilizează alte metode adecvate. În acest caz, drept bază pentru determinarea valorii în vamă nu pot fi luate: a) preţul de vânzare pe teritoriul vamal al mărfurilor produse pe teritoriul vamal; b) un sistem prin care, pentru determinarea valorii în vamă, se utilizează cea mai mare dintre două valori alternative; c) preţul mărfurilor pe piaţa internă a ţării exportatoare; d) costul de producţie, altul decât valorile calculate care s-au determinat pentru mărfuri identice sau similare în conformitate cu art.80 alin.(3) pct.4); e) preţurile pentru exportul într-o ţară străină; f) valorile în vamă minime; g) valori arbitrare sau fictive."

Articolul 87

Datoria vamală la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal

„*(1) La introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal, datoria vamală apare în cazurile când: a) mărfurile pasibile de drepturi de import sunt puse în liberă circulaţie, inclusiv în temeiul regimului de destinaţie finală. [...]*"

Articolul 109

Notificarea datoriei vamale

„*(1) Datoria vamală se notifică debitorului, în forma prevăzută, în locul unde a apărut sau se consideră că a apărut datoria vamală conform art. 97. [...]*

(6) Decizia de regularizare este un document, după un model stabilit, care serveşte drept dovadă a apariţiei, a modificării şi/sau a anulării datoriei vamale şi a contravalorii mărfurilor, a rambursării sau a remiterii cuantumului drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică comercială şi care este executoriu din momentul notificării persoanei/debitorului. Decizia de regularizare prevede, după caz, majorările de întârziere care ar putea apărea. Persoana/debitorul semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. [...]"

Articolul 184

Rezultatele verificării

„*(1) Atunci când verifică corectitudinea datelor cuprinse într-o declaraţie vamală, Serviciul Vamal înregistrează faptul că a fost realizată o verificare, precum şi rezultatele acesteia.*

(2) Rezultatele verificării declaraţiei vamale se utilizează drept bază pentru aplicarea dispoziţiilor privind regimul vamal sub care au fost plasate mărfurile, dar nu se limitează numai la aceasta.

(3) Atunci când nu s-a procedat la verificarea declaraţiei vamale, alin. (2) se aplică în conformitate cu datele din declaraţia respectivă.

(4) Atunci când Serviciul Vamal consideră că verificarea declaraţiei vamale poate duce la un cuantum mai ridicat al drepturilor de import sau de export ori al altor plăţi care urmează să devină exigibile în raport cu cuantumul care rezultă din datele declaraţiei vamale, acordarea liberului de vamă mărfurilor este condiţionată de furnizarea unei garanţii suficiente pentru a acoperi diferenţa dintre cuantumul care corespunde datelor declaraţiei vamale şi cuantumul care ar putea să fie exigibil în final.

(5) Atunci când, pe baza verificării declaraţiei vamale, Serviciul Vamal stabileşte un cuantum al drepturilor de import sau de export diferit de cuantumul care rezultă din datele declaraţiei, se aplică art. 187 alin. (1)–(3) în ceea ce priveşte cuantumul astfel estimat.

(6) Atunci când Serviciul vamal are îndoieli cu privire la aplicarea sau neaplicarea unei interdicţii sau a unei restricţii, iar situaţia nu poate fi soluţionată până când nu sunt disponibile rezultatele verificărilor efectuate de acesta, mărfurilor în cauză nu li se acordă liberul de vamă."

43. Prevederile relevante ale Hotărârii de Guvern nr. 92 din 28 februarie 2023 cu privire la punerea în aplicare a Codului vamal nr. 95/2021 sunt următoarele:

„*95. Pentru executarea dispoziţiilor art.72-86 din Cod şi ale celor din prezenta secţiune, se aplică prevederile expuse în anexa nr. 12. În sensul art.73 din Cod, „îndoieli întemeiate" pot fi considerate: 1) neconcordanţe sau nereguli constatate în documentele şi/sau informaţiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal. În vederea determinării valorii în vamă a mărfurilor, Serviciul Vamal poate emite norme metodologice publicate în Monitorul Oficial în temeiul instrumentelor adoptate de Comitetul tehnic de evaluare în vamă al Organizaţiei Mondiale a Vămilor (decizii, note explicative, concluzii, explicaţii, avize consultative, comentarii şi materialele studiilor efectuate ale*

Comitetului, precum și alte materiale metodologice, privind valoarea în vamă a mărfurilor sau a elementelor sale constitutive).

95[1]. Verificarea corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor importate este efectuată în baza evaluării de către Serviciul Vamal a riscurilor determinate/potențiale în cadrul perfectării tranzacţiilor de import al mărfurilor. La determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacţiei, valoarea în vamă a mărfurilor corespunde cu valoarea de tranzacţie, care este egală cu preţul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată la valoarea elementelor prevăzute la art.74 și art.75 din Cod.

95[2]. În cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacție, funcționarul vamal verifică corespunderea datelor din declarația vamală și declarația pentru valoarea în vamă cu datele din documentele de însoțire prezentate. În situația în care sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacție prevăzute în Cod și prezenta secțiune, funcționarul vamal acceptă metoda de tranzacție.

95[3]. În cazul în care, ca urmare a verificării primare a actelor atașate la declarația vamală, prevederile de aplicare a metodei prevăzute în art.72 din Cod nu sunt îndeplinite, funcționarul vamal informează declarantul, prin actul de inspecție, despre necesitatea prezentării actelor/informațiilor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă declarate într-un termen ce nu va depăși 2 zile de la data aducerii la cunoștință. Concomitent, se informează declarantul referitor la dreptul de plasare în liberă circulație a mărfurilor cu constituirea unei garanții, în conformitate cu art. 184 alin. (4) din Cod. [...]"

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului, coroborând probele administrate cu dispozițiile legale incidente și apreciind argumentele invocate de părți, instanța de judecată concluzionează că acțiunea înaintată de S.R.L. „Nadoni Grup" întrunește condițiile de admisibilitate, însă, în urma examinării fondului cauzei, apreciază că pretențiile formulate sunt neîntemeiate, pentru considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii:

45. În prealabil, instanța reține că Decizia privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, Decizia de regularizare nr. 28420 din 26 decembrie 2025 și Decizia nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, emisă în procedura prealabilă, reprezintă acte administrative individuale, în sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, fiind emise de o autoritate publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public și producând efecte juridice în privința reclamantei. Totodată, în sensul art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, aceste acte au caracter defavorabil, întrucât prin ele a fost respinsă valoarea în vamă declarată de reclamantă, a fost stabilită valoarea în vamă potrivit art. 84 din Codul vamal și a fost individualizată în sarcina acesteia o datorie vamală în cuantum de 35 559,48 lei, obligație cu care reclamanta nu este de acord.

46. Instanța notează că Scrisoarea Biroului Vamal Centru nr. 28/24-11917 din 18 august 2025 nu reprezintă un act administrativ individual în sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, ci o operațiune administrativă, în sensul art. 15 alin. (1) din același cod. Deși prin acest înscris autoritatea vamală a expus constatările rezultate în urma verificării documentelor prezentate, a indicat motivele pentru care valoarea de tranzacție declarată nu poate fi acceptată și

a comunicat intenția de a determina valoarea în vamă potrivit art. 84 din Codul vamal, acesta nu produce prin el însuși efecte juridice nemijlocite în exterior și nu modifică situația juridică a reclamantei. În special, prin această scrisoare nu a fost stabilită valoarea în vamă, nu a fost individualizată datoria vamală, nu a fost notificată obligația de plată și nu s-a dispus executarea garanției constituite. În consecință, scrisoarea din 18 august 2025 reprezintă o manifestare de voință emisă în cadrul procedurii administrative de verificare a valorii în vamă, care pregătește adoptarea deciziei finale privind determinarea valorii în vamă, fără a produce, ca atare, efecte juridice proprii asupra drepturilor și obligațiilor reclamantei.

47. Prin urmare, Scrisoarea Biroului Vamal Centru nr. 28/24-11917 din 18 august 2025 are natura juridică a unei operațiuni administrative, susceptibilă de a fi supusă controlului judecătoresc numai concomitent cu actul administrativ individual adoptat ulterior, în conformitate cu art. 15 alin. (2) din Codul administrativ.

48. Din punct de vedere al felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, instanța apreciază că acțiunea înaintată de reclamanta S.R.L. „Nadoni Grup" are caracter mixt.

49. Astfel, în partea privind Decizia Biroului Vamal Centru nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025 și Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, prin care a fost respinsă cererea prealabilă aferentă acesteia, precum și în ceea ce privește solicitarea de obligare a autorității vamale să accepte valoarea în vamă declarată de reclamantă, acțiunea are natura unei acțiuni în obligare, în sensul art. 206 alin. (1) lit. b), coroborat cu art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, întrucât anularea actelor administrative respective constituie premisa obligării autorității publice să emită actul administrativ individual solicitat. Totodată, în partea privind Decizia de regularizare nr. 28420 din 26 decembrie 2025 și Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, prin care a fost respinsă cererea prealabilă formulată împotriva acesteia, acțiunea are natura unei acțiuni în contestare, în sensul art. 206 alin. (1) lit. a), coroborat cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, reclamanta urmărind exclusiv anularea actelor administrative individuale contestate.

50. Sub aspectul competenței materiale și teritoriale, instanța notează că obiectul prezentei acțiuni nu se circumscrie ipotezelor de excepție prevăzute de art. 191 alin. (2) și (3) din Codul administrativ, astfel încât competența materială de soluționare a cauzei în primă instanță aparține judecătoriei. Totodată, având în vedere sediul autorității publice emitente a actului administrativ contestat și ținând cont de prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ și art. 45 alin. (8) din Codul vamal, instanța constată că prezenta cauză este de competența teritorială a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

51. Cu privire la existența unui drept vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța menționează că unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ îl constituie revendicarea unui drept subiectiv propriu, pretins a fi vătămat prin una dintre formele activității administrative. Or, persoana care înaintează o acțiune în contencios administrativ trebuie să invoce și să justifice, cel puțin la nivelul testului de admisibilitate, existența unui drept sau a unui interes legitim propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

52. Reclamantul are dreptul de a înainta o acțiune în contencios administrativ ori de câte ori, în urma unei examinări sumare a circumstanțelor expuse în cererea de chemare în judecată, a actelor anexate și a dosarului administrativ, se poate deduce existența unei probabilități privind lezarea unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea vătămării unui drept subiectiv se prezumă de fiecare dată când persoana are calitatea de destinatar al actului administrativ individual defavorabil, în sensul art. 11 alin. (2) teza întâi din Codul administrativ, sau de terț ale cărui drepturi ori interese legitime sunt afectate de actul administrativ respectiv.

53. În speță, instanța constată că S.R.L. „Nadoni Grup" are calitatea de destinatar al Deciziei privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, al Deciziei de regularizare nr. 28420 din 26 decembrie 2025 și al Deciziei nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, toate având caracter defavorabil, în sensul art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

54. În aceste condiții, instanța reține că, prin prezenta acțiune, reclamanta urmărește apărarea drepturilor și intereselor sale legitime rezultate din raportul juridic vamal, respectiv dreptul ca valoarea în vamă a mărfurilor importate prin Declarația vamală în detaliu nr. MD207000R56396 din 19 mai 2025 să fie determinată pe baza valorii de tranzacție declarate, precum și înlăturarea obligației vamale suplimentare stabilite în sarcina sa prin actele administrative contestate. În consecință, instanța constată că este întrunită condiția revendicării unui drept subiectiv și a unui interes legitim, prevăzută de art. 17 și art. 39 din Codul administrativ.

55. Cu privire la respectarea procedurii prealabile, instanța reține că, anterior sesizării instanței de contencios administrativ, reclamanta S.R.L. „Nadoni Grup" a parcurs procedura prevăzută de art. 44 și 45 din Codul vamal. Astfel, la 4 decembrie 2025, reclamanta a formulat cerere prealabilă împotriva Deciziei privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, iar ulterior, după comunicarea Deciziei de regularizare nr. 28420 din 26 decembrie 2025, la 21 ianuarie 2026 a depus cerere prealabilă și împotriva acesteia.

56. Prin Decizia nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, comunicată reclamantei la 28 ianuarie 2026, Serviciul Vamal a respins ambele cereri prealabile, menținând actele administrative contestate.

57. Sub aspectul respectării termenului de înaintare a acțiunii, instanța constată că Decizia nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, emisă în procedura prealabilă, a fost comunicată reclamantei la 28 ianuarie 2026, iar prezenta acțiune în contencios administrativ a fost depusă la 16 februarie 2026, respectiv în interiorul termenului legal de 30 de zile prevăzut de art. 45 alin. (8) din Codul vamal, coroborat cu art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

58. Astfel, în urma verificării din oficiu a condițiilor de admisibilitate, în conformitate cu art. 207 din Codul administrativ, instanța constată că prezenta acțiune întrunește toate condițiile legale pentru a fi examinată în fond, nefiind incident niciunul dintre cazurile de inadmisibilitate prevăzute de alin. (2) al aceluiași articol.

Cu referire la fondul acțiunii:

59. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de judecată, în conformitate cu exigențele dreptului la un proces echitabil și având în vedere rolul determinant al

concluziilor sale pentru soluționarea litigiului, are obligația de a examina în mod efectiv problemele esențiale supuse aprecierii sale (a se vedea hotărârea *Hiro Balani c. Spaniei*, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994, § 27, precum și hotărârea *Georgiadis c. Greciei*, nr. 21522/93 din 29 mai 1997, § 43).

60. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu poate fi interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de părți (hotărârea *García Ruiz c. Spaniei*, nr. 30544/96 din 21 ianuarie 1999, § 26). Cu toate acestea, argumentele care sunt decisive pentru soluționarea litigiului necesită o examinare efectivă și un răspuns clar din partea instanței (hotărârea *Ruiz Torija c. Spaniei*, nr. 18390/91 din 9 decembrie 1994, § 30; hotărârea *Petrović și alții c. Muntenegrului*, nr. 17658/18 și altele, din 13 noiembrie 2018, § 43), în special argumentele referitoare la drepturile și obligațiile garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Fabris c. Franței*, 2013, § 72, in fine; hotărârea *Paun Jovanović c. Serbiei*, 2023, § 108).

61. Pe parcursul judecării cauzei, instanța a constatat că, la 19 mai 2025, reclamanta S.R.L. „Nadoni Grup” a depus Declarația vamală în detaliu (DVI) nr. MD207000R56396, prin care a declarat pentru import mărfuri constând în șervețele umede îmbibate cu preparate pentru curățare, cârpe universale pentru menaj, preparate pentru îngrijirea părului (șampon) și articole din plastic pentru uz casnic (bureți pentru spălat vesela), mărfuri importate din Republica Turcia, având aceeași țară de origine.

62. Mărfurile declarate prin Declarația vamală în detaliu nr. MD207000R56396 din 19 mai 2025 au fost înregistrate în Sistemul Informațional „ASYCUDA World”, sistemul electronic utilizat pentru procesarea declarațiilor vamale. În urma înregistrării declarației, sistemul informațional a identificat un risc de subevaluare a valorii în vamă a mărfurilor.

63. În speță, reclamanta a determinat și a declarat valoarea în vamă a mărfurilor potrivit metodei valorii de tranzacție. Ca urmare a identificării riscului de subevaluare, organul vamal a inițiat verificarea corectitudinii valorii declarate, examinând declarația vamală și documentele de însoțire, sub aspectul respectării cerințelor prevăzute de pct. 95^2 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 95/2023.

64. Potrivit Actului de inspecție aferent Declarației vamale în detaliu (DVI) nr. MD207000R56396 din 19 mai 2025, în urma aplicării criteriilor de selectivitate bazate pe riscul identificat de Sistemul informațional integrat vamal și a examinării documentelor prezentate, organul vamal a constatat existența unor neconcordanțe privind valoarea în vamă declarată. În temeiul art. 73 alin. (1) din Codul vamal, declarantului i s-a solicitat prezentarea unor documente suplimentare necesare confirmării valorii în vamă, și anume: contractul aferent tranzacției de import și eventualele acorduri adiționale (în original), orice acord încheiat între vânzător și cumpărător care influențează valoarea în vamă, corespondența comercială privind negocierea prețului, comenzile de livrare, oferta de preț a producătorului sau vânzătorului, lista de prețuri (price-list) pentru întregul asortiment de mărfuri, dovada achitării cheltuielilor de transport, precum și orice alte documente sau informații relevante pentru confirmarea valorii declarate.

65. Totodată, reclamantei i-a fost adus la cunoștință dreptul de a solicita plasarea mărfurilor în liberă circulație în condițiile art. 184 alin. (4) din Codul vamal, prin constituirea unei garanții suficiente pentru acoperirea eventualelor diferențe aferente drepturilor de import.

La solicitarea acesteia, organul vamal a dispus plasarea mărfurilor în liberă circulație cu garantarea drepturilor de import, stabilind provizoriu valoarea în vamă la 21,78 lei/kg pentru articolul 1, 139,00 lei/kg pentru articolul 2 și 25,00 lei/kg pentru articolul 3 și acordând un termen de 30 de zile pentru prezentarea documentelor justificative suplimentare. Actul de inspecție a fost înmânat reprezentantului reclamantei la 19 mai 2025, ora 16:00.

66. La 18 iunie 2025, S.R.L. „Nadoni Grup" a prezentat autorității vamale documentele solicitate, potrivit Listei actelor prezentate în procedura de amânare nr. 10612 din 18 iunie 2025, și anume: corespondența comercială și comenzile de livrare, Proforma Invoice nr. 7069 din 14 martie 2025, oferta de preț (EXW Price List), copia declarației de export nr. 25341300EX00388611 din 15 mai 2025, contractul de transport din 14 mai 2025, dispoziția de plată nr. 2500024356 din 9 iunie 2025 pentru serviciile de transport, dispoziția de plată nr. 32 din 14 mai 2025 aferentă Proforma Invoice nr. 7069 din 14 martie 2025, factura pentru serviciile de transport nr. AAT9224752 din 19 mai 2025, e-Factura nr. GL82025000000227 din 15 mai 2025, actul de prestare a serviciilor din 19 mai 2025, actele de verificare întocmite cu ELSERVICE TRANS S.R.L. și Renksan Pazarlama Dis. Ticaret LTD. STI., precum și facturile fiscale nr. AAW2940964, AAW2940987, AAW2940988, AAW2940989, AAW2941017, AAW2941014, AAW2941001, AAW2941025, AAW2941037, AAW2941045, AAW2941051, AAW2941047, AAW2941081, AAW2941085, AAW2941109 și AAW2941113.

67. Prin Scrisoarea Biroului Vamal Centru nr. 28/24-11917 din 18 august 2025, emisă în cadrul procedurii de verificare a valorii în vamă, autoritatea vamală a comunicat reclamantei că, în procesul controlului vamal al mărfurilor importate, Sistemul Informațional Integrat Vamal a identificat un risc de subevaluare a mărfurilor. În urma examinării documentelor prezentate inițial și suplimentar, autoritatea vamală a constatat existența mai multor neconcordanțe și divergențe, și anume: *(i)* Contractul de vânzare-cumpărare nr. ML-RG-20181502 din 15 februarie 2018 are un caracter general și nu cuprinde informații privind cantitatea, calitatea, prețul și asortimentul mărfurilor; *(ii)* nu a fost prezentată corespondența comercială privind negocierea prețului; *(iii)* Proforma Invoice nu face referire la contractul de vânzare-cumpărare; *(iv)* factura comercială (Invoice) nu face referire nici la contractul de vânzare-cumpărare și nici la Proforma Invoice; *(v)* lista de prețuri (Price List) nu conține data emiterii și termenul de valabilitate al prețurilor indicate; *(vi)* actul de verificare prezentat nu este întocmit cu exportatorul, ci cu S.R.L. „Trans", societatea care a prestat serviciile de transport; *(vii)* facturile fiscale prezentate nu conțin informații privind țara de origine a mărfurilor și nu includ toate articolele înscrise în declarația vamală.

68. În consecință, autoritatea vamală a apreciat că documentele prezentate nu înlătură dubiile privind veridicitatea valorii în vamă declarate și a comunicat că, în temeiul art. 73 alin. (2) din Codul vamal nr. 95/2021, valoarea în vamă nu poate fi determinată potrivit art. 72 alin. (1) din același cod. Totodată, autoritatea a motivat imposibilitatea aplicării metodelor prevăzute la art. 80 pct. 3) subpct. (1) - (4) din Codul vamal, reținând că nu deține informațiile necesare pentru aplicarea acestora. În aceste condiții, valoarea în vamă a fost determinată în conformitate cu art. 84 din Codul vamal, fiind stabilită la 21,78 USD/kg pentru articolul 1, 1,39 USD/kg pentru articolul 2 și 2,51 USD/kg pentru articolul 3. Totodată, în temeiul art. 15 alin. (8) din

Codul vamal nr. 95/2021, reclamantei i-a fost acordat dreptul de a formula o replică în termen de 30 de zile de la data comunicării scrisorii.

69. Exercitându-și dreptul la replică acordat de autoritatea vamală, S.R.L. „Nadoni Grup” a depus, la 24 septembrie 2025, explicații și documente suplimentare în susținerea valorii în vamă declarate.

70. Prin Decizia nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025 privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor declarate de S.R.L. „Nadoni Grup”, Biroul Vamal Centru a reținut că obiecțiile și documentele suplimentare prezentate de reclamantă nu sunt de natură să modifice concluziile expuse în Scrisoarea nr. 28/24-11917 din 18 august 2025. În consecință, autoritatea vamală a menținut decizia de neacceptare a valorii în vamă declarate prin Declarația vamală în detaliu nr. MD207000R56396 din 19 mai 2025 și a confirmat determinarea valorii în vamă în conformitate cu art. 84 din Codul vamal, stabilind-o la 21,78 lei/kg pentru articolul 1, 139,00 lei/kg pentru articolul 2 și 25,00 lei/kg pentru articolul 3. Totodată, a constatat că operațiunea de plasare a mărfurilor sub regimul vamal de import, în condițiile art. 184 din Codul vamal, se consideră încheiată și a informat reclamanta că urmează să fie emisă Decizia de regularizare, cu încasarea integrală a garanției suficiente constituite.

71. Nefiind de acord cu soluția adoptată, S.R.L. „Nadoni Grup” a formulat, la 4 decembrie 2025, cerere prealabilă împotriva Deciziei nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, solicitând anularea acesteia.

72. Prin Decizia de regularizare nr. 28420 din 26 decembrie 2025, Biroul Vamal Centru a stabilit în sarcina S.R.L. „Nadoni Grup” o datorie vamală de import, ca urmare a regularizării valorii în vamă a mărfurilor declarate prin Declarația vamală în detaliu nr. MD207000R56396 din 19 mai 2025. Prin această decizie, cuantumul drepturilor de import a fost stabilit la 35 559,48 lei, fără calcularea majorărilor de întârziere.

73. Nefiind de acord cu Decizia de regularizare nr. 28420 din 26 decembrie 2025, S.R.L. „Nadoni Grup” a formulat, la 21 ianuarie 2026, cerere prealabilă împotriva acesteia.

74. Prin Decizia nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, Serviciul Vamal a respins ca neîntemeiate ambele cereri prealabile formulate de S.R.L. „Nadoni Grup”, și anume: cererea prealabilă împotriva Deciziei Biroului Vamal Centru nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor, precum și cererea prealabilă împotriva Deciziei de regularizare nr. 28420 din 26 decembrie 2025, menținând actele administrative contestate.

75. Manifestându-și dezacordul față de actele administrative și operațiunea administrativă menționate, reclamanta a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

76. Instanța de judecată, coroborând circumstanțele de fapt reținute în cauză cu normele de drept aplicabile raportului juridic litigios, ajunge la concluzia că acțiunea formulată de S.R.L. „Nadoni Grup” este neîntemeiată și, în consecință, urmează a fi respinsă.

77. Raportat la obiectul litigiului și la argumentele invocate de părți, instanța notează că, potrivit art. 72 din Codul vamal, metoda bazată pe valoarea de tranzacție constituie regula generală și metoda prioritară de determinare a valorii în vamă, aceasta având la bază prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustat, după caz, cu elementele prevăzute de lege. Aplicarea acestei metode este condiționată de îndeplinirea cumulativă a cerințelor

prevăzute de lege, inclusiv ca prețul declarat să reprezinte contraprestația reală pentru mărfurile importate și să nu existe împrejurări care să influențeze valoarea tranzacției. În situația în care autoritatea vamală are îndoieli întemeiate cu privire la veridicitatea valorii declarate, aceasta este îndreptățită să solicite informații și documente suplimentare, iar numai dacă aceste îndoieli nu sunt înlăturate poate respinge valoarea de tranzacție și recurge la metodele subsidiare de determinare a valorii în vamă.

78. La rândul său, metoda determinării valorii în vamă pe baza datelor disponibile, reglementată de art. 84 din Codul vamal, are caracter rezidual și poate fi aplicată numai după epuizarea metodelor de evaluare prevăzute de art. 72 și art. 80 din Codul vamal. Această metodă nu conferă autorității vamale o putere discreționară de stabilire a valorii în vamă, ci impune utilizarea unor mijloace rezonabile, compatibile cu principiile Acordului GATT și ale Codului vamal, întemeiate pe date obiective și verificabile, valorificând, în măsura posibilului, valorile în vamă determinate anterior. Totodată, legea interzice expres determinarea valorii în vamă pe baza unor valori minime, arbitrare sau fictive.

79. În speță, instanța constată că, prin Decizia nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, autoritatea vamală a respins aplicarea metodei bazate pe valoarea de tranzacție și a determinat valoarea în vamă prin aplicarea metodei de rezervă prevăzute la art. 84 din Codul vamal. Ulterior, prin Decizia de regularizare nr. 2420 din 26 decembrie 2025, aceasta a individualizat obligația vamală rezultată din reevaluarea valorii în vamă, stabilind în sarcina reclamantei drepturi de import în cuantum de 35 559,48 lei.

80. Analizând actele dosarului și argumentele invocate de părți, instanța atestă că autoritatea vamală a identificat neconcordanțe obiective între documentele prezentate de reclamantă, de natură să împiedice verificarea exactității și veridicității valorii de tranzacție declarate.

81. Astfel, instanța reține că, potrivit Contractului de vânzare-cumpărare nr. ML-RG-20181502 din 15 februarie 2018, vânzătorul este identificat ca Renksan Pazarlama Dis Ticaret LTD. STI., în timp ce factura comercială nr. GLB2025000000227 din 15 mai 2025 și Proforma Invoice nr. 2025-102 din 14 martie 2025 au fost emise de Renksan Global Dis Ticaret ANONIM ȘIRKETI, fără ca această modificare privind identitatea ori forma juridică a vânzătorului să fie justificată prin acte adiționale sau prin alte înscrisuri care să ateste continuitatea raportului contractual. De asemenea, instanța observă că rechizitele bancare indicate în factura comercială și în factura proformă diferă de cele prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare, în lipsa unor dovezi privind modificarea acestora. Totodată, lista de prețuri (price-list) prezentată nu conține data emiterii și perioada de valabilitate, ceea ce împiedică verificarea aplicabilității prețurilor la data efectuării tranzacției.

82. În ansamblu, instanța atestă că aceste neconcordanțe nu au permis autorității vamale să stabilească o corespondență certă între contractul de vânzare-cumpărare, documentele comerciale și operațiunea de import, fiind astfel justificată existența unor îndoieli întemeiate cu privire la valoarea de tranzacție declarată.

83. În acest context, instanța apreciază că autoritatea vamală a aplicat în mod corect dispozițiile art. 73 alin. (2) din Codul vamal, potrivit cărora, în situația în care îndoielile întemeiate privind valoarea declarată nu sunt înlăturate, valoarea în vamă nu mai poate fi

determinată prin metoda valorii de tranzacție. În consecință, autoritatea publică pârâtă nu numai că era îndreptățită, ci avea obligația legală de a recurge la metodele subsidiare de evaluare prevăzute de art. 80 și următoarele din Codul vamal.

84. Din actele dosarului rezultă că autoritatea vamală a respectat ordinea imperativă de aplicare a metodelor de evaluare. Astfel, ulterior respingerii valorii de tranzacție declarate, autoritatea vamală a procedat la determinarea valorii în vamă cu respectarea succesiunii obligatorii a metodelor de evaluare prevăzute de art. 80 - 84 din Codul vamal. În acest sens, a fost analizată posibilitatea aplicării metodei valorii de tranzacție a mărfurilor identice sau similare, prevăzută la art. 81 din Codul vamal, însă, în urma verificărilor efectuate, nu au fost identificate importuri de mărfuri identice sau similare care să întrunească cerințele legale privind caracteristicile fizice, calitatea și celelalte elemente relevante pentru stabilirea valorii în vamă.

85. Totodată, autoritatea vamală a examinat posibilitatea aplicării metodei bazate pe prețul unitar, reglementată de art. 82 din Codul vamal, precum și a metodei valorii calculate, prevăzută la art. 83 din același cod. Din materialele cauzei rezultă însă că reclamanta nu a prezentat informații privind prețul unitar de revânzare a mărfurilor pe piața internă, adaosul comercial practicat, cheltuielile generale aferente comercializării, precum și documente referitoare la costurile de producție și celelalte cheltuieli ale producătorului, împrejurări care au făcut imposibilă aplicarea acestor metode de evaluare.

86. În aceste condiții, instanța apreciază că autoritatea vamală a exclus în mod succesiv și motivat aplicarea metodelor prevăzute la art. 81 – 83 din Codul vamal și, în lipsa posibilității determinării valorii în vamă prin intermediul acestora, a recurs la metoda de rezervă reglementată de art. 84 din Codul vamal. Or, această modalitate de evaluare reprezintă ultima metodă prevăzută de lege și devine incidentă numai după epuizarea metodelor anterioare, astfel încât instanța apreciază că autoritatea vamală a respectat mecanismul legal de determinare a valorii în vamă, iar aplicarea metodei de rezervă a fost justificată de imposibilitatea obiectivă de a determina valoarea în vamă prin metodele precedente.

87. În acest context, instanța respinge ca neîntemeiate argumentele reclamantei referitoare la pretinsa aplicare ilegală a metodelor secundare de determinare a valorii în vamă și la obligația autorității vamale de a accepta valoarea tranzacției. Or, existența formală a unui contract, a unei facturi comerciale, a unei facturi proforme, a unor documente de transport și a unor înscrisuri bancare nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că valoarea declarată trebuie acceptată. Autoritatea vamală este îndreptățită și obligată să examineze conținutul acestor documente, legătura dintre ele, concordanța informațiilor indicate, trasabilitatea plății și măsura în care înscrisurile prezentate permit identificarea fără echivoc a prețului aferent mărfurilor importate.

88. Instanța nu poate reține afirmația reclamantei potrivit căreia autoritatea publică pârâtă ar fi fost obligată să demonstreze existența unor documente false, a unei fraude ori a unei relații de dependență între părțile contractante pentru a putea solicita documente suplimentare sau pentru a refuza acceptarea valorii declarate. Or, existența unor asemenea împrejurări nu reprezintă o condiție impusă de art. 73 din Codul vamal pentru inițierea procedurii de verificare. Este suficient ca autoritatea să identifice motive rezonabile care împiedică verificarea caracterului real și exact al valorii declarate.

89. În speță, îndoielile autorității publice pârâte nu s-au întemeiat exclusiv pe o apreciere abstractă privind existența unui „risc de subevaluare”, astfel cum susține reclamanta, ci pe un ansamblu de neconcordanțe și insuficiențe identificate în documentele prezentate. Acestea au vizat, între altele, conținutul incomplet al facturii comerciale, care nu întrunea cerințele minime prevăzute de pct. 93 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2023, lipsa unei referințe explicite la contractul de vânzare-cumpărare, lipsa condițiilor de plată, neconcordanțele privind conturile bancare indicate în factură și în contract, în lipsa unor acte adiționale care să justifice modificarea acestora, precum și caracterul general al contractului de vânzare-cumpărare nr. ML-RG-20181502 din 15 februarie 2018, care nu era însoțit de anexe concrete privind prețul, cantitatea și calitatea mărfurilor și nu permitea o corelare documentară clară între contract, comenzile de livrare și facturile comerciale, împiedicând astfel verificarea valorii efective a tranzacției.

90. Referitor la critica părții reclamante privind factura comercială, instanța reține că reclamanta interpretează în mod izolat dispozițiile pct. 93 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2023. Or, împrejurarea că factura nu are o formă prestabilită nu exclude obligația ca aceasta să conțină informații suficiente pentru verificarea tranzacției. La caz, autoritatea vamală nu a respins valoarea declarată pentru simplul motiv că factura nu respecta un anumit formular, ci deoarece aceasta, analizată împreună cu celelalte documente, nu permitea verificarea valorii efective a tranzacției.

91. În ceea ce privește contractul de vânzare-cumpărare nr. ML-RG-20181502 din 15 februarie 2018, instanța admite că încheierea unui contract-cadru reprezintă o practică uzuală în comerțul internațional. Cu toate acestea, caracterul general al contractului presupune ca elementele concrete ale fiecărei livrări să poată fi identificate fără echivoc prin documentele subsecvente. Or, autoritatea vamală a constatat că documentele prezentate nu permiteau o asemenea corelare documentară și nici verificarea valorii efective a tranzacției pentru importul supus controlului. Prin urmare, împrejurarea că legislația nu obligă includerea tuturor elementelor tranzacției în contractul-cadru nu înlătură obligația importatorului de a demonstra, prin documente clare și concordante, condițiile concrete ale fiecărei operațiuni comerciale.

92. Referitor la susținerea reclamantei privind lipsa relevanței diferențelor dintre conturile bancare indicate în contract și cele menționate în factură, instanța reține că autoritatea vamală nu a considerat această împrejurare drept un motiv autonom de respingere a valorii declarate. Aceasta a reprezentat unul dintre elementele analizate în ansamblul documentelor prezentate și care, coroborat cu celelalte neconcordanțe constatate, a contribuit la menținerea îndoielilor privind verificabilitatea tranzacției.

93. Instanța nu poate accepta nici argumentele referitoare la lipsa corespondenței comerciale. Or, într-adevăr, legislația nu impune ca negocierile dintre părți să fie purtate exclusiv în formă scrisă. Cu toate acestea, în situația în care documentele principale prezintă neclarități ori nu permit verificarea completă a valorii declarate, autoritatea vamală este îndreptățită să solicite orice documente suplimentare utile pentru confirmarea condițiilor tranzacției.

94. Totodată, instanța constată că reclamanta pune accent pe analiza izolată a fiecărei neconcordanțe și susține că niciuna dintre acestea nu justifică, în mod individual, respingerea valorii declarate. O asemenea abordare nu poate fi primită. Verificarea valorii în vamă se

realizează prin aprecierea globală a tuturor documentelor și împrejurărilor relevante, iar îndoielile autorității rezultă din efectul cumulat al neconcordanțelor constatate, nu din existența unui singur element formal.

95. În consecință, instanța reține că autoritatea vamală a identificat în mod întemeiat existența unor îndoieli privind veridicitatea valorii în vamă declarate de reclamantă și a respectat garanțiile procedurale prevăzute de legislația vamală și administrativă. Astfel, în conformitate cu art. 73 alin. (1) din Codul vamal și pct. 95^3 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2023, reclamantei i-au fost comunicate, prin Actul de inspecție și ulterior prin Scrisoarea nr. 28/24-11917 din 18 august 2025, îndoielile întemeiate privind veridicitatea valorii în vamă declarate, neconcordanțele identificate în documentele prezentate, precum și necesitatea prezentării unor informații și înscrisuri suplimentare în vederea confirmării valorii declarate. De asemenea, în temeiul art. 15 alin. (8) din Codul vamal, reclamantei i-a fost acordată posibilitatea de a formula replică și de a prezenta obiecții înainte de emiterea deciziei privind determinarea valorii în vamă. Reclamanta a valorificat efectiv aceste garanții procedurale, depunând explicații și documente suplimentare, care au fost examinate de autoritatea vamală anterior adoptării Deciziei nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025.

96. Prin urmare, instanța concluzionează că Decizia Biroului Vamal Centru nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025 privind determinarea valorii în vamă, Decizia de regularizare nr. 28420 din 26 decembrie 2025, precum și Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, emisă în procedura prealabilă, au fost adoptate cu respectarea prevederilor legale, fiind conforme exigențelor de legalitate și temeinicie.

97. Cu privire la argumentele reclamantei referitoare la pretinsa lipsă de claritate a actelor emise de autoritatea vamală și la imposibilitatea identificării procedurii administrative aferente declarației vamale în litigiu, instanța reține că, din conținutul actelor administrative rezultă că acestea identifică în mod expres declarația vamală vizată, data acesteia, operatorul economic, obiectul verificării și etapele procedurii administrative.

98. Astfel, prin Actul de inspecție și Scrisoarea nr. 28/24-11917 din 18 august 2025 au fost comunicate reclamantei îndoielile întemeiate privind valoarea în vamă declarată, neconcordanțele constatate și solicitarea de prezentare a informațiilor și documentelor suplimentare, fiindu-i acordată totodată posibilitatea de a formula obiecții. Ulterior, prin Decizia nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, autoritatea vamală a soluționat procedura de verificare a valorii în vamă, stabilind valoarea în vamă a mărfurilor. În continuare, Decizia de regularizare nr. 2420 din 26 decembrie 2025 a reprezentat actul subsecvent prin care au fost individualizate obligațiile vamale și fiscale rezultate din valoarea în vamă astfel determinată. Prin urmare, emiterea succesivă a acestor acte nu este de natură să genereze confuzie, ci reflectă desfășurarea etapizată a procedurii administrative.

99. Instanța apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul părții reclamante privind pretinsa ilegalitate a soluționării ambelor cereri prealabile prin Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026. Or, potrivit art. 44 și 45 din Codul vamal, competența de soluționare a cererilor prealabile aparține aparatului central al Serviciului Vamal, fără ca legea să impună emiterea unei decizii distincte pentru fiecare cerere prealabilă. În speță, Decizia nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025 și Decizia de regularizare nr. 2420 din 26 decembrie 2025 sunt acte

administrative succesive, emise în cadrul aceleiași proceduri administrative, cea de-a doua reprezentând consecința stabilirii valorii în vamă prin primul act.

100. Prin urmare, soluționarea ambelor cereri prealabile printr-o singură decizie nu contravine dispozițiilor legale, atât timp cât autoritatea a identificat actele contestate, a examinat criticile formulate cu privire la fiecare dintre acestea și a pronunțat o soluție motivată. De altfel, reclamanta nu a demonstrat în ce mod această modalitate de soluționare i-ar fi afectat dreptul la apărare sau ar fi influențat legalitatea procedurii administrative.

101. În opinia instanței, motivarea Deciziei nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, a Deciziei nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025 și a Deciziei de regularizare nr. 2420 din 26 decembrie 2025 satisface exigențele prevăzute de art. 31 și art. 118 din Codul administrativ, întrucât cuprinde temeiurile esențiale de drept, respectiv normele legale aplicabile situației de fapt, precum și temeiurile de fapt care au determinat aplicarea acestora. De asemenea, în conformitate cu art. 123 din Codul administrativ, motivarea a fost completată ulterior prin referința prezentată de autoritatea publică în susținerea actelor administrative emise.

102. Instanța nu poate reține argumentul reclamantei potrivit căruia autoritatea vamală și-ar fi modificat în mod nejustificat motivele care au stat la baza actelor administrative contestate. Din examinarea actelor dosarului rezultă că fundamentul factual și juridic al deciziei a rămas constant pe parcursul întregii proceduri administrative, respectiv existența unor îndoieli întemeiate cu privire la veridicitatea valorii în vamă declarate. Argumentele dezvoltate ulterior în decizia de soluționare a cererii prealabile nu reprezintă motive noi, ci o detaliere și o clarificare a constatărilor inițiale, ca urmare a analizării explicațiilor și înscrisurilor prezentate de reclamantă.

103. Instanța notează că această modalitate de motivare este conformă art. 143 alin. (2) din Codul administrativ, potrivit căruia legalitatea actului administrativ se apreciază inclusiv în raport cu situația existentă la momentul soluționării procedurii prealabile. Prin urmare, autoritatea publică ierarhic superioară este îndreptățită să reexamineze situația de fapt și de drept și să răspundă argumentelor formulate de persoana vizată, fără ca aceasta să echivaleze cu modificarea arbitrară a fundamentului decizional.

104. În consecință, instanța reține că Serviciul Vamal și-a exercitat în mod legal atribuțiile în cadrul procedurii prealabile, examinând și soluționând cererea prealabilă, fără a modifica temeiurile de fapt și de drept care au stat la baza emiterii deciziilor contestate.

105. Astfel, analizând conduita autorității publice emitente a operațiunii administrative și a actelor administrative contestate, în raport cu prevederile legale incidente obiectului litigiului, instanța apreciază că aceasta a acționat cu respectarea procedurii prevăzute de lege, a examinat toate circumstanțele relevante ale cauzei și a aplicat în mod corect dispozițiile legale incidente, nefiind identificate temeiuri pentru anularea actelor administrative contestate.

106. Instanța notează că, pentru anularea unui act administrativ, reclamantul, în exercitarea dreptului său la acțiune, nu se poate limita la exprimarea unui dezacord general față de activitatea administrativă, ci este ținut să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe dispoziții legale exprese. Astfel, *(i)* în măsura în care invocă nelegalitatea în fond a actului administrativ, ca fiind emis cu încălcarea legii, acesta urmează să indice în mod concret normele legale pretins încălcate; *(ii)* dacă susține ilegalitatea actului prin prisma depășirii sau exercitării necorespunzătoare a competenței, trebuie să facă trimitere la normele juridice care reglementează

competența, în vederea demonstrării încălcării acesteia; *(iii)* în cazul în care invocă nelegalitatea actului ca urmare a încălcării procedurii, este necesar să indice expres normele procedurale încălcate, precum și alte temeiuri prevăzute de art. 141 din Codul administrativ.

107. În prezenta cauză, niciunul dintre motivele invocate de reclamantă în susținerea cererii de anulare a actelor administrative individuale defavorabile nu întrunește pragul minim necesar pentru a fi reținut ca temei de anulare acestora. Analiza susținerilor reclamantei relevă că acestea fie vizează aspecte de oportunitate, care nu intră în sfera controlului de contencios administrativ, fie nu sunt susținute prin probe concrete, în sensul art. 93 alin. (1) din Codul administrativ. În aceste condiții, instanța constată că actele administrative contestate au fost emise cu respectarea condițiilor de legalitate, nefiind identificate vicii de natură să justifice anularea acestora.

108. În aceste circumstanțe, instanța statuează că, în cadrul examinării prezentei cauze, nu au fost identificate temeiuri de fapt sau de drept care să justifice anularea Scrisorii nr. 28/24-11917 din 18 august 2025, Deciziei nr. 28/24-16023 din 11 noiembrie 2025, Deciziei de regularizare nr. 2420 din 26 decembrie 2025 și Deciziei nr. 28/11-998 din 27 ianuarie 2026, acestea fiind emise cu respectarea cerințelor de legalitate și temeinicie.

109. Drept urmare, având în vedere legalitatea actelor administrative contestate, instanța apreciază ca neîntemeiat și capătul de cerere subsecvent formulat de reclamanta S.R.L. „Nadoni Grup" privind obligarea Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal să confirme valoarea în vamă a mărfurilor declarate prin Declarația vamală în detaliu nr. MD207000R56396 din 19 mai 2025, întrucât admiterea acestuia este condiționată de anularea actelor administrative contestate, iar în lipsa constatării ilegalității acestora, nu poate fi reținută obligația autorității de a emite un act favorabil.

110. Cu privire la pretenția reclamantei privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că, potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată revine părții care a obținut câștig de cauză. Astfel, întrucât, prin prezenta hotărâre, acțiunea formulată de reclamanta S.R.L. „Nadoni Grup" urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, aceasta nu poate pretinde compensarea cheltuielilor de judecată. În consecință, capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată urmează a fi respins ca neîntemeiat.

111. Față de toate considerentele expuse, instanța de judecată concluzionează că acțiunea înaintată de S.R.L. „Nadoni Grup" împotriva Serviciului Vamal și a Biroului Vamal Centru, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea la emiterea unui act administrativ individual favorabil, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată și, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, urmează a fi respinsă integral.

112. În conformitate cu prevederile art. 195, 224 alin. (1) lit. f), 225, 229 și 232 din Codul administrativ, precum și ale art. 94, 238 - 241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. „Nadoni Grup” împotriva Serviciului Vamal și a Biroului Vamal Centru, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea la emiterea unui act administrativ individual favorabil, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. În cazul depunerii motivării apelului concomitent cu cererea de apel, aceasta se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător (*semnătura)* Constantin Bragoi

Copia corespunde originalului,
Judecător *Constantin Bragoi*